

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/6906 en AWB 07/6908 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
11 juli 2007 in de gedingen tussen:

1. en
2.

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling sub 1) om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van dezelfde datum heeft de minister een aanvraag van (hierna: de vreemdeling sub 2) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 16 januari 2007 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren gegrond verklaard en hun de gevraagde verblijfsvergunningen verleend met ingang van 15 september 2006, geldig tot 15 september 2007. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 augustus 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat – samengevat weergegeven - de rechtbank, door te overwegen dat hij in het licht van de ter zake in beroep aangevoerde gronden niet dan wel onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de ingangsdatum van de aan de vreemdelingen verleende verblijfsvergunningen niet op de door hun gemachtigde ter zitting aangegeven data is gelegen, dan wel op een andere datum vóór 15 september 2006, heeft miskend dat de datum waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning ingaat de datum is waarop is aangetoond dat aan de voorwaarden voor verlenging van de verblijfsvergunning wordt voldaan, en dat in de besluiten van 16 januari 2007 is overwogen dat en waarom op 15 september 2006 is aangetoond dat aan alle voorwaarden voor verlening van de gevraagde vergunningen is voldaan.

2.1.1. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, voor zover thans van belang, wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag, waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle

voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

Ingevolge artikel 26, tweede lid, wordt de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 verlengd met ingang van de dag, waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afloopt.

Ten aanzien van artikel 26, eerste lid, heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 oktober 2004 in zaak no. 200405661/1 (JV 2004/465) overwogen dat, aangezien in dat artikellid in duidelijke bewoordingen is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, de tekst bepalend is voor de uitleg van dat artikellid. De Afdeling ziet ten aanzien van het tweede lid van artikel 26, dat behoudens de daarin opgenomen restrictie vergelijkbaar is, geen aanleiding voor een ander oordeel.

Er is geen grond voor het oordeel dat de minister ten onrechte de datum waarop de vreemdelingen de benodigde bescheiden hebben overgelegd bepalend heeft geacht. Er is evenmin grond voor het oordeel dat de minister ten onrechte 15 september 2006 als deze datum aanmerkt, noch dat de minister zijn besluit ter zake niet of onvoldoende zou hebben gemotiveerd.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 16 januari 2007 van de minister alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 11 juli 2007 in de zaken nos. AWB 07/6906 en AWB 07/6908;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

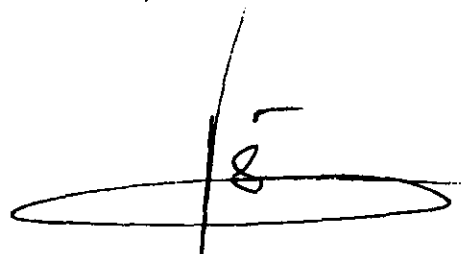
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2007

210.

Verzonden: 25 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small flourish above the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 07/6906
AWB 07/6908

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 11 juli 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Burger van Rusland,
eiser,
en

geboren op
nationaliteit Japanse,
eiseres,
gemachtigde mr. P.J.M. van Kuppenveld,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. F.S. Schoot.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij afzonderlijke besluiten van 28 juni 2004, heeft verweerder de aanvraag van eiser, tot wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier in de beperking 'arbeid als zelfstandige' alsmede de aanvraag van eiseres, tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier afgewezen.

Tegen deze besluiten hebben eisers bezwaar gemaakt.

Bij afzonderlijke besluiten van 16 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar van eisers gegrond verklaard en aan eisers de gevraagde verblijfsvergunning verleend.

Tegen deze besluiten hebben eisers beroep ingesteld.

De zaken van eisers zijn gelijktijdig behandeld op de zitting van 15 juni 2007, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de besluiten van 16 januari 2007 in rechte stand kunnen houden.
2. De rechtbank ziet zich, alvorens aan een inhoudelijke beoordeling van die kwestie toe te kunnen komen, gesteld voor de vraag of eisers nog een belang hebben bij beoordeling van de rechtmatigheid van de door hen bestreden besluiten, gelet op de omstandigheid dat verweerder daarbij, alsnog verblijfsvergunningen voor bepaalde tijd heeft verleend.
3. Eisers hebben in de gronden van beroep aangevoerd dat zij het niet eens zijn met de door verweerder gehanteerde ingangsdatum voor de verleende verblijfsvergunningen, die een flink "verblijfs gat" veroorzaakt, met alle gevolgen van dien voor de termijn na welke eventueel pas een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en/of de Nederlandse nationaliteit door hen kan worden aangevraagd. Voor eiseres heeft deze besluitvorming bovendien tot gevolg dat zij nog niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf na drie jaar rechtmatig verblijf bij (huwelijks)partner op grond van artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en nog steeds zit met de oorspronkelijke beperking '(...) arbeid alleen toegestaan als de werkgever beschikt over een TWV', aldus eisers.
4. Gelet op het vorenstaande hebben eisers dan ook belang bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bestreden besluiten.
5. Derhalve gaat de rechtbank thans over tot beoordeling van de vraag of de bestreden besluiten de rechterlijke toets kunnen doorstaan.
6. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiser is op 3 augustus 2000 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid in loondienst bij de TU Eindhoven'. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 3 augustus 2000, met een geldigheidsduur tot 4 juli 2001. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 1 juni 2003. Op 12 mei 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier in de beperking 'arbeid als zelfstandige'. Bij brief van 19 april 2004 is aan de minister van Economische Zaken (MvEZ) advies gevraagd met betrekking tot eisers voornoemde aanvraag. Op 14 juni 2004 heeft de MvEZ advies uitgebracht. Op grond van dit advies is bij besluit 28 juni 2004, verzonden op 12 juli 2004, voornoemde aanvraag afgewezen. Tegen dit besluit is op 27 juli 2004 bezwaar gemaakt. Eiser is op 19 januari 2005 gehoord door een ambtelijke commissie. Vervolgens is het bezwaarschrift van 27 juli 2004 bij besluit van 7 juli 2005 ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is op 20 juli 2005 beroep ingesteld. Op 13 april 2006 is door verweerder besloten het besluit van 7 juli 2005 in te trekken. Vervolgens is bij brief van 8 juni 2006 aan de MvEZ opnieuw advies gevraagd met betrekking tot voornoemde aanvraag. Bij schrijven van 26 juli 2006 heeft de MvEZ meegedeeld dat het noodzakelijk is dat aanvullende bescheiden worden overgelegd alvorens een concreet advies gegeven kan worden. Op 15 september 2006 zijn per fax de aanvullende stukken door de gemachtigde van eiser overgelegd. Vervolgens heeft de MvEZ op 5 december 2006 advies uitgebracht. Bij het thans bestreden besluit heeft

verweerder de gevraagde verblijfsvergunning verleend met ingang van 15 september 2006 geldig tot 15 september 2007.

Eiseres is op 4 juli 2000 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner

Deze

verblijfsvergunning is verleend met ingang van 4 juli 2000, met een geldigheidsduur tot 24 december 2002. Van 24 december 2002 tot 1 juni 2003 is eiseres in het bezit geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot

Op 27 mei 2003 heeft eiseres onderhavige aanvraag ingediend om verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier. Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder de gevraagde verblijfsvergunning verleend met ingang van 15 september 2006 geldig tot 15 september 2007.

7. Verweerder heeft bij zijn bestreden besluiten de ingangsdatum van de aan eisers verleende verblijfsvergunningen gesteld op 15 september 2006, omdat naar de mening van verweerder eisers niet eerder dan die datum hebben aangetoond dat zij aan alle voorwaarden voor de vergunningverlening hebben voldaan.

8. Eisers hebben in de gronden van beroep het volgende aangevoerd.

Eisers zijn het niet eens met de door verweerder gehanteerde ingangsdatum voor de verleende verblijfsvergunningen, die een flink "verblijfsgat" veroorzaakt. Eisers kunnen er niets aan doen dat verweerder niet eerder dan tien maanden na de aanvraag, bij brief van 16 maart 2004, om recente(re) gegevens heeft gevraagd (die door eiser bij brief van 7 april 2004 zijn verstrekt), en dat verweerder vervolgens pas bij brief van 19 april 2004 aan de MvEZ advies heeft gevraagd over de vraag of met de aanwezigheid van het bedrijf van eiser in Nederland een wezenlijk Nederlands belang is gediend, en dat het daarop ontvangen advies van 14 juni 2004 negatief was. Integendeel, eisers hebben bezwaar gemaakt en beroep ingesteld tegen de op basis van dat negatieve advies door verweerder genomen afwijzende beschikkingen van 28 juni 2004. Zo hebben zij, zodra dat mogelijk was, de juistheid aangevochten van het advies van MvEZ, althans de juistheid van de daarop gebaseerde afwijzingen van de gevraagde verblijfsvergunningen. Uiteindelijk heeft verweerder de bestreden besluiten niet gehandhaafd, maar ingetrokken. Daarop herleefde de bezwaarfase en ten slotte zijn de herziene besluiten genomen. Eisers kunnen er evenmin iets aan doen dat verweerder in die herleefde bezwaarprocedure pas weer bij brief van 8 juni 2006, bijna twee jaar nadat op 27 juli 2004 weer geactualiseerde stukken waren overgelegd, opnieuw advies heeft gevraagd aan de MvEZ. Dat nieuwe advies van 5 december 2006 van MvEZ was dus positief: er is wel degelijk een wezenlijk Nederlands economisch belang gediend met de activiteiten van eiser in Nederland. Eisers zien niet in waarom dat advies, dat nog steeds betrekking had op de aanvraag wijziging beperking van eiser van 12 mei 2003, niet betekent dat hij reeds vanaf de datum van de betreffende aanvraag voldeed aan de toelatingsvoorwaarden.

Verweerder motiveert de ingangsdatum, met een verwijzing naar artikel 26, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), door te stellen dat (pas) bij fax van 15 september 2006 'alle noodzakelijke stukken' zijn overgelegd. Echter, naar die stukken was pas kort daarvoor gevraagd en deze door de MvEZ benodigde stukken voor een nieuw advies betreffen in feite een actualisering van de situatie: onder meer (voorlopige) aanslagen Inkomstenbelasting en Premies Volksverzekeringen over de jaren 2004 en 2005. Die had eiser bij de aanvraag in 2003 uiteraard nog niet kunnen overleggen. Eisers zijn het dan ook niet eens met de stelling van verweerder dat (pas) op 15 september 2006 is aangetoond dat aan alle voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning regulier is voldaan. Zij menen een complete

aanvraag te hebben ingediend. Verweerder heeft in 2003 ook niet gesteld dat sprake zou zijn van een onvolledige aanvraag.

De wijze waarop verweerder deze zaak afhandelt, is volgens eisers dan ook in strijd met een juiste toepassing c.q. uitleg van artikel 26 van de Vw 2000 en met het systeem van de artikelen 4:4, 4:5, 4:7 en 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Volgens eisers was sprake van een complete aanvraag, was en is voorts ook steeds sprake geweest van een wezenlijk Nederlands economisch belang en is door verweerder geen mogelijkheid tot herstel van eventuele verzuimen of tot het geven van een reactie op het negatieve advies van de MvEZ geboden maar aanvankelijk 'meteen' afwijzende primaire besluiten en schikkingen op bezwaar gegeven. Eisers hebben steeds tijdig de (enkele keren opnieuw gevraagde) 'updates' van de gegevens aan verweerder verstrekt. Zij moesten in bezwaar (en beroep) gaan om tot een juiste beoordeling van de zaak door verweerder te komen. Het is niet zo dat zij pas in het verloop van de verlengde besluitvorming aan (onderdelen van de) toelatingsvoorwaarden zijn gaan voldoen.

De verblijfsvergunningen hadden dan ook verleend moeten worden met ingang van de datum van aanvraag, althans in ieder geval met ingang van een veel eerdere datum dan 15 september 2006. Ter zitting is gesteld dat eiser alle benodigde stukken al op primair 20 augustus 2003 en subsidiair op 2 februari 2005 had ingediend. De door verweerder gehanteerde ingangsdatum is in strijd met een juiste toepassing van de desbetreffende wettelijke bepalingen, dan wel bij een belangenafweging kennelijk onredelijk, dan wel onvoldoende gemotiveerd.

9. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de bestreden beschikkingen rechtens juist zijn. In de bestreden beschikkingen is terecht geconcludeerd dat op 15 september 2006 is aangetoond dat eisers voldoen aan de voorwaarden voor verleningen van de gevraagde vergunningen. Het onderhavige geschil draait om het aantonen van het bestaan van een wezenlijk Nederlands economisch belang dat is gediend met de uitoefening van de door eiser ontplooiende bedrijfsmatige activiteiten. Verweerder benadrukt dat het geschil dus niet draait om het bestaan van een wezenlijk Nederlands economisch belang. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het wezenlijk Nederlands economisch belang initieel met de door eiser overgelegde bescheiden niet is aangetoond. Het advies dat de MvEZ omtrent de bedrijfsmatige activiteiten van eiser heeft uitgebracht op 14 juni 2004 is, kijkend naar de aangeleverde bescheiden en onderbouwing derhalve correct. Dat geldt tevens voor de daarop gebaseerde besluitvorming resulterend in de beschikking in primo van 28 juni 2004. Via een volledige heroverweging in bezwaar bestaat alsnog de mogelijkheid om met aanvullende bescheiden een onderbouwing te geven en aan te tonen dat een wezenlijk Nederlands economisch belang bestaat. Verweerder meent dat het feit, dat eerst op 16 maart 2004 om aanvulling van de verstrekte gegevens is gevraagd niet ten nadele van eisers heeft gewerkt. Indien immers direct bij de aanvraag toereikende bescheiden overgelegd zouden zijn, waaruit aantoonbaar een wezenlijk Nederlands economisch belang herleid kon worden dan was de gevraagde vergunning met ingang van de datum van de (onvolledige) aanvraag verleend. Indien bij het geboden verzuimherstel toereikende bescheiden overgelegd zouden zijn dan zou de gevraagde vergunning met ingang van de datum waarop het verzuim is hersteld verleend zijn. Gelet op de destijds aangereikte gegevens concludeert verweerder dat het advies van de MvEZ niet onjuist was. De omstandigheid dat in de loop van de procedure meer concrete gegevens worden aangeleverd, op basis waarvan in 2006 een positief advies wordt afgegeven, betekent niet dat het eerder gegeven advies onjuist was.

Voorts hebben eisers gesteld dat de gevraagde stukken in feite een actualisering van de bedrijfssituatie weergeven en dat eisers die stukken vanzelfsprekend niet in 2003 konden overleggen. Hiertoe merkt verweerder op dat de beslissing in bezwaar een volledige

heroverweging betreft. Dat betekent dat indien in bezwaar alsnog, met geactualiseerde stukken aangetoond wordt dat een wezenlijk Nederlands economisch belang bestaat, zulks een basis biedt om alsnog tot een inwilliging van de aanvraag te komen. Het is evenwel een misvatting dat die inwilliging vóór het aanleveren van de daarvoor benodigde bescheiden ook al in beeld kwam. Verweerder heeft daarom terecht op grond van het advies van de MvEZ van 5 december 2006 kunnen besluiten, dat met het op 15 september 2006 aanbieden van de benodigde bescheiden voldaan is aan de voorwaarden om tot een inwilliging te komen en dat de vergunning, gelet op artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000, met ingang van 15 september 2006 gegeven dient te worden.

Eisers hebben aangevoerd dat verweerder bij de behandeling van de aanvraag niet heeft gesteld dat sprake was van een onvolledige aanvraag. In de optiek van verweerder is dit standpunt onjuist. Niet alleen heeft de Korpschef van de Regiopolitie Brabant Zuid-Oost bij brief van 3 juli 2003 verzocht om de aanvraag aan te vullen, maar tevens de Immigratie- en Naturalisatiedienst bij brief van 16 maart 2004 alvorens een (primaire) besluit te nemen op de aanvraag. Verweerder benadrukt ter zake bovendien dat het aanbieden van de op dat moment beschikbare (bedrijfs-)gegevens niet automatisch betekent dat de aanvraag ook voor inwilliging in aanmerking komt. Op grond van de beschikbare gegevens dient immers op dat moment bezien te worden of een wezenlijk Nederlands economisch belang is aangetoond. Op het moment dat het primaire besluit werd genomen was daarvan geen sprake. Tegen het overschrijden van beslistermijnen hadden eisers gebruik kunnen maken van de in de artikelen 6:12 en 6:20 Awb beschreven mogelijkheid tot het instellen van bezwaar of beroep, aldus verweerder.

10. De rechtbank overweegt als volgt.

11. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt verleend, met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

12. Zoals door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraken van 13 oktober 2004, 200405661/1 (JV 2004, 465) en van 19 juli 2006, 200601466/1, is geoordeeld, komt aan de rechter niet de bevoegdheid toe om aan artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 een van de duidelijke bewoordingen ervan afwijkende, doch door hem redelijk bevonden uitleg te geven.

13. De rechtbank stelt vast dat verweerder aan eisers de gevraagde verblijfsvergunningen met ingang van 15 september 2006 heeft verleend, omdat naar de mening van verweerder eisers op voornoemde datum hebben aangetoond aan alle voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunningen te voldoen. Eerst op voornoemde datum, aldus verweerder, hebben eisers de benodigde gegevens overgelegd waarmee is aangetoond dat aan alle voorwaarden voor vergunningverlening is voldaan.

14. De rechtbank is echter van oordeel dat verweerder in het licht van de ter zake aangevoerde gronden in beroep niet dan wel onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de ingangsdatum van de aan eisers verleende verblijfsvergunningen niet op de door de gemachtigde van eisers ter zitting aangegeven data is gelegen, dan wel op een datum eerder dan 15 september 2006. Met name betreft de rechtbank hierbij de omstandigheid dat niet duidelijk is geworden waarom de eerdere beslissingen op bezwaar van 7 juli 2005 zijn ingetrokken alsmede waarom verweerder in de bezwaarprocedure niet eerder advies aan de

MvEZ heeft gevraagd dan op 8 juni 2006, terwijl eiser op verschillende momenten nadere informatie heeft overgelegd in de bezwaarfase. Ter zitting heeft verweerders gemachtigde meegedeeld dat de reden voor intrekking van de besluiten van 7 juli 2005 waarschijnlijk gelegen is in het feit dat er toen geen actueel advies van de MvEZ voorhanden was. Daarbij merkt de rechtbank tevens op dat in de onderhavige procedure eiser van verweerder afhankelijk was/is wat betreft het verzoeken om advies aan de MvEZ.

15. Mitsdien komen de bestreden besluiten voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12 van de Awb.

16. Het beroep is derhalve gegrond.

17. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van het (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00
- wegingsfactor 1.

18. Tevens zal de rechtbank bepalen dat de Staat der Nederlanden aan eisers het door hen gestorte griffierecht ten bedrage van 2 x € 141,00 dient te vergoeden.

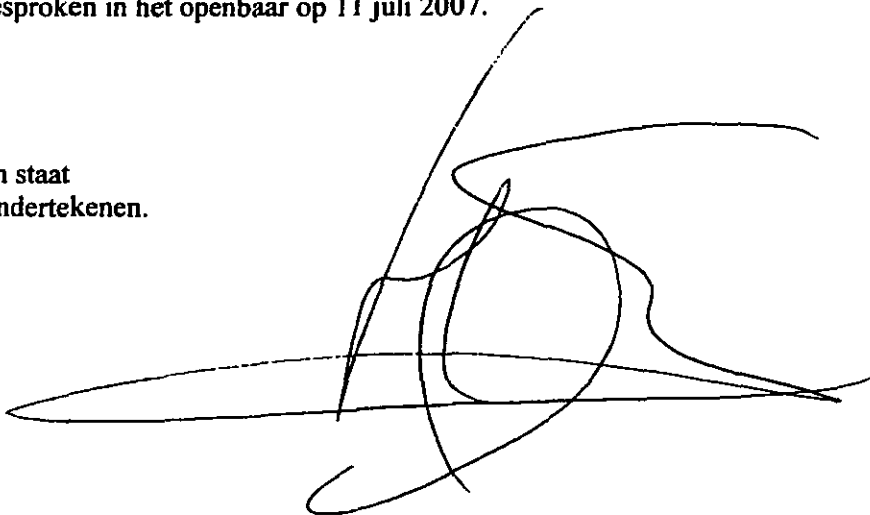
Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder nieuwe besluiten dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden namens verweerder aan eisers het door hen gestorte griffierecht dient te vergoeden ten bedrage van in totaal € 282,00;
- veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die de proceskosten dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. D.S. Arjun Sharma als griffier en uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007.

De griffier is buiten staat
deze uitspraak te ondertekenen.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

17 JULI 2007

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(voorheen: de minister van Justitie;

daarvoor: de minister voor

Vreemdelingenzaken en Integratie),

(Schedeldoekshaven 100,

2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

1

en

2

wonende te

v e r w e e r d e r s,

gemachtigde: mr. P.J.M. van Kuppenveld,

advocaat te 's-Hertogenbosch

(Julianaplein 25, 5211 BB 's-Hertogenbosch)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 11 juli 2007, op 17 juli 2007 verzonden (Awb 07/6906 en Awb 07/6908).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van 13 februari 2007, gericht tegen de afzonderlijke besluiten van 16 januari 2007, gegrond verklaard, zijn eerder genoemde besluiten vernietigd, is bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten dient te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij de beschikkingen van 16 januari 2007 zijn de bezwaarschriften van verweerders gegrond verklaard. Aan verweerder sub 1 is een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking "arbeid als zelfstandige bij ' met ingang van 15 september 2006. Aan verweerder sub 2 is eveneens een (afhankelijke) verblijfsvergunning regulier verleend, in haar geval onder de beperking "verblijf bij echtgenoot , evenzeer met ingang van 15 september 2006. Het geschil heeft betrekking op de ingangsdatum van de verleende vergunningen.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 14:

"De rechtbank is echter van oordeel dat verweerder in het licht van de ter zake aangevoerde gronden in beroep niet dan wel onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de ingangsdatum van de aan eisers verleende verblijfsvergunningen niet op de door de gemachtigde van eisers ter zitting aangegeven data is gelegen, dan wel op een datum eerder dan 15 september 2006. Met name betreft de rechtbank hierbij de omstandigheid dat niet duidelijk is geworden waarom de eerdere beslissingen op bezwaar van 7 juli 2005 zijn ingetrokken alsmede waarom verweerder in de bezwaarprocedure niet eerder advies aan de MvEZ heeft gevraagd dan op 8 juni 2006, terwijl eiser op verschillende momenten nadere informatie heeft overgelegd in de bezwaarfase. (...). Daarbij merkt de rechtbank tevens op dat in de

onderhavige procedure eiser van verweerder afhankelijk was/is wat betreft het verzoeken om advies aan de MvEZ.”

- 2.2 Gegrondbevinding van de bezwaren tegen de hiervoor geciteerde rechtsoverweging vitieert ook de rov.'s 15-18.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 Ingevolge artikel 14 Vw 2000 juncto artikel 3.30 Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier onder een beperking, verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige, worden verleend aan de vreemdeling die:

- arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van de bevoegde bewindspersoon een wezenlijk Nederlands belang is gediend;
- uit die werkzaamheden duurzaam en zelfstandig voldoende middelen van bestaan verwerft, en
- voldoet aan de bevoegdheidsvereisten voor de uitoefening van die arbeid en aan de vereisten voor het uitoefenen van het desbetreffende bedrijf.

In hoofdstuk B5/8.1 van de ten tijde van belang geldende Vc 2000 is bepaald dat voor de beantwoording van de vraag of met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend in veel gevallen het oordeel van andere ministeries van belang zal zijn. Indien het gaat om het zelfstandig uitoefenen van een beroep of ondernemingsactiviteit zal – aldus de circulaire – in de regel advies moeten worden gevraagd aan de minister van Economische Zaken. Uit onderdeel 9 van het desbetreffende hoofdstuk van de circulaire vloeit voort dat ten aanzien van de vraag of met de bedrijfsactiviteit van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend en ten aanzien van de vraag of de vreemdeling voor het uitoefenen van de bedrijfsactiviteit uit het buitenland dient te worden aangetrokken een advies aan de minister voor Economische Zaken *dient* te worden gevraagd, tenzij sprake is van bedrijfsactiviteiten als genoemd in onderdeel 9.1.

- 3.2 In artikel 26, lid 2 Vw 2000 is bepaald dat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 wordt verlengd met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afloopt.

In deze procedure is – zo blijkt uit het dossier – artikel 26, lid 1 Vw 2000 tot leidraad genomen. Uit het dossier blijkt echter evenzeer dat verweerder sub 1 op 12 mei 2003 zowel heeft verzocht om verlenging van de geldigheidsduur van de hem eerder verleende en tot 1 juni 2003 geldig zijnde verblijfsvergunning, als om wijziging van de beperking. Verweerder sub 2

heeft op 24 mei 2003 om verlenging van de haar verleende verblijfsvergunning gevraagd. Nu het in deze procedure gaat om de vraag met ingang van welke dag verweerder sub 1 heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet en dit criterium zowel in het eerste lid als in het tweede lid van artikel 26 Vw 2000 voorkomt heeft het tot leidraad nemen van artikel 26, lid 1 Vw 2000 geen materiële consequenties.

- 3.3 In artikel 26, lid 2 Vw 2000 is in duidelijke bewoordingen neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet. Uw Afdeling heeft beslist dat de tekst bepalend is voor de uitleg van het artikel. De tekst biedt geen ruimte voor een van de tekst afwijkende doch mogelijksterwijs in bepaalde situaties redelijker te achten uitleg. Evenmin is de staatssecretaris bevoegd om op grond van bijzondere omstandigheden van het geval van de tekst van de wet af te wijken.

Zie:

- ABRS 13 oktober 2004, JV 2004, 465;
- ABRS 19 juli 2006 (200601466/1; **bijlage 2**);
- ABRS 18 juni 2007 (200701242/1; **bijlage 3**).

- 3.4 Blijkens rov. 12 heeft de rechtbank de jurisprudentie die in het vorige onderdeel van dit hogerberoepschrift is aangehaald bij de beoordeling van het beroep betrokken. De rechtbank heeft echter – naar de mening van de staatssecretaris ten onrechte - beslist dat niet, dan wel onvoldoende is gemotiveerd waarom de ingangsdatum van de aan verweerders verleende verblijfsvergunningen niet op de door de gemachtigde van verweerders ter zitting aangegeven data is gelegen, dan wel op een datum eerder dan 15 september 2006. Welke exacte datum in de visie van de rechtbank de datum is waarop verweerder sub 1 geacht moet worden te hebben aangetoond dat aan alle voorwaarden voor verblijfsaanvaarding in het kader van het verrichten van arbeid als zelfstandige is voldaan, wordt uit de uitspraak niet duidelijk. Het is dan ook niet goed mogelijk aan te geven waarom data die de rechtbank mogelijk in gedachten had, niet zijn aan te merken als in het licht van artikel 26 Vw 2000 in aanmerking te nemen ingangsdata.

- 3.5 In de beschikking ten aanzien van verweerder sub 2 is wel degelijk gemotiveerd waarom is gekomen tot de conclusie dat 15 september 2006 de datum is met ingang waarvan verweerder sub 1 heeft aangetoond dat hij aan de voorwaarden, genoemd in artikel 3.30 Vb 2000, voldoet. In die beschikking is gememoreerd dat bij brief van 8 juni 2006 aan de minister van Economische Zaken advies is gevraagd, dat de minister van Economische Zaken bij brief van 26 juli 2006 heeft aangegeven dat het noodzakelijk is dat aanvullende bescheiden worden overgelegd alvorens tot een concreet advies kan worden gekomen en dat gebleken is dat op 15 september 2006 de noodzakelijke stukken per fax zijn overgelegd. Het is het totaal aan informatie,

inclusief de bij brief van 15 september 2006 overgelegde stukken, dat de minister van Economische Zaken heeft geleid tot het advies van 5 december 2006, waarin is aangegeven dat geen bezwaar bestaat tegen de verlening van een verblijfsvergunning voor de duur van één jaar. Dit advies heeft de minister van Justitie geleid tot de conclusie dat in het licht van artikel 3.30 Vb 2000 de bevoegdheid bestaat tot verlening van een verblijfsvergunning en dat tot die verlening kon worden overgegaan. Dat niet zou zijn gemotiveerd waarom tot de ingangsdatum van 15 september 2006 is gekomen is – zo blijkt uit het voorgaande – zonder meer onjuist.

- 3.6 Dat sprake zou zijn van een onvoldoende motivering kan evenmin worden aangenomen. Er is geen grond voor het oordeel dat de minister in redelijkheid niet heeft kunnen concluderen dat 15 september 2006 de datum is met ingang waarvan verweerder sub 1 heeft aangetoond dat hij aan de voorwaarden voor verblijfsaanvaarding voldoet. Het is ook volstrekt onduidelijk op basis waarvan de rechtbank tot de conclusie komt dat sprake is van onvoldoende motivering. Hoewel verweerder sub 1 in de loop van de procedure regelmatig informatie heeft ingebracht, kan niet worden gesteld dat de minister in redelijkheid eerder tot de conclusie had moeten komen dat aan de voorwaarden was voldaan. Daarbij moet voor ogen worden gehouden dat bij de beoordeling van de vraag of – kort gezegd – sprake is van een wezenlijk Nederlands belang, sprake is van beoordelingsruimte. Nadat ten tweede male advies was gevraagd aan de minister van Economische Zaken bleek de minister van Economische Zaken aanvullende informatie noodzakelijk te achten alvorens tot een advies te kunnen komen. Daarom is bij brief van 26 juli 2006 (dossierstuk 64) gevraagd. Op basis van de uiteindelijk bij brief van 15 september 2006 verschaft informatie is de minister van Economische Zaken kennelijk in staat geweest een advies te geven.
- 3.7 De rechtbank betreft bij haar oordeel aspecten die naar de mening van de staatssecretaris dat oordeel niet kunnen dragen. Het feit dat niet duidelijk is geworden waarom de eerdere beslissingen op het bezwaar van 7 juli 2005 zijn ingetrokken, betekent niet dat ervan moet worden uitgegaan dat op een eerder moment al was aangetoond dat aan de voorwaarden voor toelating was voldaan. Ten tijde van de eerste beschikkingen op het bezwaar lag er – naar later is beslist – geen (voldoende) actueel te achten advies van de minister van Economische Zaken (meer) voor, terwijl uit de brief van 26 juli 2006 blijkt dat de zich inmiddels in het dossier bevindende informatie – voor een niet onbelangrijk deel ook ingebracht na het eerste advies van de minister van Economische Zaken – onvoldoende was om alsnog tot een positief advies te komen. Overigens had de intrekking van die beschikkingen inderdaad, zoals door de gemachtigde van de staatssecretaris ter zitting kennelijk veronderstellenderwijs naar voren is gebracht, te maken met het feit dat na het eerste advies van de minister van Economische Zaken nog nadere informatie is ingebracht die niet aan de minister van Economische Zaken was voorgelegd, terwijl wel een afwijzend besluit is genomen. De omstandigheid dat onduidelijk is waarom in de

bezwaarprocedure niet eerder advies aan de minister van Economische Zaken is gevraagd dan op 8 juni 2006 is evenmin een factor die in het licht van de feiten van dit geval de door de rechtbank getrokken conclusie kan dragen. Het lijkt erop dat de rechtbank hier van belang acht dat, bij een op zichzelf denkbare (en mogelijk zelfs wenselijke) vlottere behandeling, er wellicht een eerder moment geweest had kunnen zijn, waarop verweerder sub 1 geacht had kunnen worden te hebben aangetoond aan alle voorwaarden te voldoen. De wet biedt echter geen mogelijkheid om niet uit te gaan van de datum waarop in concreto is aangetoond dat aan de voorwaarden voor verblijfsaanvaarding is voldaan en in de plaats daarvan uit te gaan van een eerdere datum die mogelijk tot uitgangspunt genomen had kunnen worden als eerder om advies was gevraagd. In dit kader zij overigens opgemerkt dat in dit soort zaken – te meer waar een geheel nieuwe onderneming wordt gestart – tijdsverloop veelal ten gunste werkt van degene die zich erop beroept dat met zijn aanwezigheid een wezenlijk Nederlands belang is gediend. Ook de omstandigheid tenslotte dat verweerder sub 1 wat betreft de procedurestappen afhankelijk was van de bevoegde bewindspersoon levert geen grond op om van een andere ingangsdatum uit te gaan dan de datum waarop is aangetoond dat aan alle voorwaarden voor verblijfsaanvaarding is voldaan.

- 3.8 Door verweerders is aangevoerd dat als gevolg van de aan de verleende vergunningen verbonden ingangsdatum een verblijfs gat is ontstaan. Ook die omstandigheid kan er niet aan afdoen dat de verblijfsvergunning wettelijk moet worden verleend met ingang van de datum waarop is aangetoond dat aan alle voorwaarden voor verblijfsaanvaarding is voldaan. Dat het bij een startende ondernemer niet eenvoudig is om aanstonds aan te tonen dat aan de voorwaarden is voldaan, doet daaraan niet af. Het gaat niet om het moment waarop achteraf kan worden vastgesteld dat een wezenlijk Nederlands belang aanwezig geacht kan worden, maar om het moment waarop dit is aangetoond.

4 Conclusie

- 4.1 In het licht van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het bij de rechtbank ingediende beroep.

Den Haag, 10 augustus 2007

advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009311
referentie	IND-0004.11.2003